

7
R M K III.

906

1597

Q M K III.
306

Pelys,
(Scribit.)

ΕΥΦΗΜΙΑ

Euphemia

PIETATIS ET VIR-

TUTVM ORNAMENTIS DECORO,

INGENVARVMQ. DISCIPLINARVM

ET LINGVARVM CVM ECCLESIAE, TVM

Reipublicæ vltissimarum perquam perito Viro,

D. NICOLAO ABRAHAMFFI Zolyomi

Pannonio, ex celeberrima VViteber-

genium Academia ad suos

redeunti.

*Scripta ab amicis & popularibus 15. octobris
Anno 1597.*

*Eteostichon continens annum, mensem & diem
dicessus ejusdem.*

Vt reDIt oCtober ter qVInIs orbIbVs aXe,
TV VaLe LeVCoreIs Das NiColae foCIs

STEPHANVS KRVSCHPIER
VVarbouiensis Pannon.

VVITEBERGÆ

Typis VVolfgangi Meisneri,

ANNO M. D. XCVII.

1597

Dum natale solum repetis, Nicolae, cupisq;
 Albiacis merito, longius esse locis:
 Hoc precor, ut ventus semper tua vela secundus
 Impleat, & patrijs te bene sistat agris.
 Ne dubita, nam vota DEO profusa, precesq;
 Multorum, indubium pondus habere solent.
 Ille sacris de te geniis mandavit, ut essent
 Custodesq; viæ, munificiq; duces.
 Iam precor vt valeas longissima tempora, & oras
 Optatas patriæ saluus adito Vale,

*Adamus Lebnerus &
 Kauba.*

*Ejeris Albiacæ, unum unum uocata, Ca-
 mœna*

*NICLAE ò Musa semper amande,
 meæ:*

*Dumq; peregrinas tibi redditur ire per oras,
 Contingas patrij dum bona rura soli:
 Per loca cuncta regat te Christus Iesus, & omni
 Defendat cœptam turbine, quæso, viam
 Sospes vt ire, tuos charosq; reuisere Amicos,
 Optata & cunctis commoda ferre, queas
 Per te sancta DEI pubescat vinea fœtu,
 Pullulet & verâ religionē, fide.
 Quæ magis vt possis, robur Deus addat olympo,
 Reddat item vitæ stamina longa tuæ
 IFelix igitur domino comitante, nocebunt
 Nil tibi, sint quam vis mille perida, viæ.
 Fustorum Deus exaudit pia vota precesq;
 TV potes in patriam tutus abire tuam
 Sed quia non alias visendi copia forsan
 Te datur (hinc varios nam repetemus agros)
 Ergo ut amicitia serues bona vincula junctæ,
 Dum potes, & Musæ sis memor, oro, meæ.
 Nos vestrae memores semper. Iam pluribus histe
 Ne remorer, longum suavis Amice Vale.*

Jeremias P. Lipoinus Boronius Vngarus

Postquam SAXONICAS studium te traxit ad oras
Diuinum, fato: quo nil præstantius ulla
Dona dedere Dii mortalibus, orbe patenti
EXIN LEUCOREAS, impigrâ mente, faventes
Cura fuit SACRAS sollicitare DEAS:
Cura fuit secreta tibi cognoscere earum
Omnia, cultores quæ revelare solent.
Nil tibi (nam faciles sunt) subtrahere tenenda;
Vnde tuum variâ pectus ab arte geris.
ALBIACAS igitur conaris linquere Lymphas,
Atq; redire domum.
Sic quia fata iubent, & sic natalia rura
Te iam inhiare scio:
Frangere nil nitor tua vota; at profero votum,
Iccomitante DEO.
Felix ut redeas, salvos repriq; propinquos
Hoc precor ipse, tuos.
Et patriam prudente iuves ex corde, iuventam,
Arte valente, vale.

Albertus R. Caroli Vngarus

ALIUD.

Est virtutis opus gentes lustrasse remotas
Moribus ut cultus sit quis & arte simul.
Tu quoq; dum lustras terras venerande sodalis
Jam patriæ lætus limina rursus adis.
Dignus es ipse piûm qui præmia justa laborum
Carpas, & Patriæ plurima dona tuæ.

Prob

Prob dolor, en toto virtus nunc exulat orbe,
Virtutis vitium præmia digna capit.
Certè Anacharsis erat doctus, tectumq; parentum
Dum relevare cupit, sternitur ille nece.
Iusta ergo non hic virtutum præmia dantur,
In cælis Dominus præmia vera dabit.
At te fata vocant; fas est perere vocantj:
F, felix superum te pia turba iuvet.
Et Deus omnipotens chari Genitoris ad ædes
Felicem ducat, prosperitate beet.

Michaël S. Ovarinus
Vngarus.

Aliud

Postquam Castalidum lustrasti DOCTE sororum
Tecta, tuæ patriæ scandere rursus aues,
Vltèrius non hæc Musarum tecta videbis,
Largius Aonio nec sacra pocla bibes.
At sic fata iubent, hominum; quæ cuncta gubernant
Facta, nefas superis bella movere dijs.
Qualiter immanes fertur fecisse Gigantes
Quos PATER e cælo, fulmine fudit humo.
Adde quod afflictæ, Platano similis nisi quis sit
Semper opem, patriæ, cuiq; tulisse decet.
Consiliis patriam Crassus mucrone corusco, &
Fabricius magna cum pietate regunt
Eloquio clarus murum fulasse Quirini.
Tullius, & PATRIÆ dicitur esse PARENS.
Ergo factorum carpas mandata sodalis
Tu quoq; ne patriæ commoda quæsta neges

A 3

Rumpe

Rumpe moras, animoq; graves deponito curas,
Auxilio Christus, nam iuuat ipse suo
Crede iuvat, patrias & te deducit ad ædes.
Salvum, quo videas tecta benigna Patris
Iamq; vale nostri nunquam post immemor esto
Det vitæ Dominus tempora longa Deus.

*Stephanus P. Rivulinus
Vngarus.*

A L I V D

O Animo quàm fama molesta meo ferit aures,
Et turbati mas ossium medullas;
Vn a tulit quem terra: eadem foribusq; in eadem
Mecum urbe clausit quem domus: mihiq;
Qui paribus iunctus studiis, sacris Apolline montis.
Doctas colit dum nostrum vterq; M V S A S;
Is propero pede nunc aufert se obtutibus, antè
Quos intueri maximè iuuabat.
Nescio quo ductus fato diuellitur isthinc
Dolor mihi quâ surgit ex re amarus.
A M V S I S cur quas alit Albis abis, tua semper
Quæ cura summa & sola erant voluptas?
Quo Niclae ageris: noua mens tua quæ noua signat?
Iter periculis est vbiq; plenum:
In patriam ire paras: Scythici non arma Latronis
Cruenta, flagrat tota quæis, pauescis?
Si quis amor nostri est, tibi parcito, parcito nobis,
Salus amicis cum sit una cunctis.
Aëra sed quid ego sine pondere vocibus ico,
Stat fixa mens, quam fas mouere nulli.
Te (non credibile est) aduerso pectore nobis
Ferri, subest quid; scilicet supremi
Cura Dei, quæ consilii te retrahit alti
Absconditâ ui. Quid misellus augor?

Tendere

(Virtute Pectus suauiter politum)
Doctrinâ ergò grauis simul & virtutibus auctus
Dum uadis hinc ad patrios penates,
Mellificæ, haud incautus, apis (laudabile) mores
Sequi videris, Quæ velut per agros
Peruolitat latè varios, quæ sedula thymbram
Metitq; olentem, & flumina ore libat.
Hinc ubi messe petit notas, per inane uolatu,
Onusta sedes, res labore magnas
Mirandumq; facit lectis ex floribus, arte
Opus, fatis non cognitâ cuiquam
Vtilis hæc tantum haud tibi, verum aliisq; suisq;
Iuuat (potest vt) nam suos Quirites;
Huius mortales vescuntur munere; partis
Fruuntur eius cœlites labore.
NON SECVS in sacris madidos vbi rore VIRETIS
Beante flores (mactè) messuisti,
Et licuit SOPHIÆ sat ubi tibi currere in hortis.
Dulci fluis os irrigareq; undis,
Virtutum cultu rerum multaq; bonorum
Scientiâ imò & ponderosus arte
Nunc tandem repetis Natalia rura, docendo
Multum vt rudi sis vtilis iuventæ;
Consiliis patriæ; sentiscant templa iuuamen,
Honorq; crescat numinis potentis.
HVNC igitur gremio tellus ô patria alumnum
Ortum tuo, Qui dotibus coruscus
Albiacis remans intrat tua limina ab oris
Amplexu amico suscipe & foueto.
Indecor is nec erit patrio nec inutilis unquam
Solo, sed vber conferet iuuamen
EIA AGE carpe uiam te patria gestit & optat,
(Niclae dulcis) ciuium chorusq;

Sumere

Injuriarum) reprimet furorem
Nequitiae Mahometigenae, pacemq; reponet
Almam, repullis turbinum procellis.
Solq; diem referet, tu sano corpore nobis
Redderis in quo; nos tibi, videndus.
Ultima nunc addo: mille ut gradiare per annos
Sotipes Diu dent: sis memorq; nostri.

Ioannes Textoris Modren. Pannon.
Sympatriota & paulo ante
contubernalis

A L I V D.

Est patria, in Lato quantum patet orbe, volucris
Qua versus volitat dicitur esse domi.
Dumq; natant vario fugitivi tramite pisces:
His patriae tellus, qua patet unda, patet.
Sic forti omne solum patria est, uti vivitur aequo
Aere & haud vetito qua licet orbe frui.
Scilicet haec multos servant solatia, terra
Qui nimium a propria forsitan abesse solent.
Difficile est, fateor consuetam relinquere, firmè
Si toleres, latio redditur ista levis.
Nil quoq; tam durum est quod non molescat ab usu,
Et faciles reddant fata superna vices
Sed tamen ardenti quis non exoptet amore
Dulcia natalis tecta videre sui?

Vt

Vt quod principium vivendi praebuit, illud
Conseruet nutu prosperiore solum.
Te quoq; Leucoreis iussit discedere ab oris
Quem debes patriae non temerandus amor
Illa quidem saevo bellorum pressa furore
Marvortisq; feris depopulata dolis.
Te grata accipiet reducem Nicolae, potestq;
Felici ex reditu letior esse tuo.
Huic vel consilijs, vel huic succurre Camoenis
Et quacunq; potes tristia damna leua.
Nam Patriae debes, quicquid tibi restat, & ipsam
Pro patria vitam ponere, laudis opus.
Me quoq; dulcis amor patriae, dulcesq; sodales
Exoptant, reditum sed mihi fata negant,
Sed mihi spes firma est, redeo si tardus, alumnus
Accipiet quondam letior illa suum.
Tu prior Ifelix, letoq; insiste labori,
Fer patiens longae multa molesta via.
Asuetos patriae campos, & tecta saluta,
Pertingant salui limina nota pedes.
Vive vale dulces inter Nicolae, sodales
Sisq; memor nostri: jam benè vive Vale.

Gregorius Pilcius Sepusius
Pannonius.

B

Tu

Qui mihi charus erat, quo non mihi charior alter
 Cogitur ÆTHEREVM linquere, tristis Humum,
 Quod fuit Eurialo Nifus, Pythiasq; Damoni
 Hoc tu perpetuo MINICOLAE mihi es,
 Illis Unus amor fuit & mens vna duobus
 Non veriti pro se fata subire necis.
 O dilecte mihi quam pro te claudere vellem
 Fata meæ Vitæ, Quo ruis vsq;? mane.
 Num te de nostro dubius trahit error amore
 Ut properes fratrem deseruisse tuum.
 Nonné amor vnus erat nobis, mens vna, voluntas
 Vna, in amore fides intemerata fuit?
 Ne fugias quæso: ô fratrem ne desere frater:
 Non pro te quævis horreo damna pati.
 Num VViteberga suam tibi spem præcidit, & omne
 Denegat auxilium? Vix reor ista fore
 Ipsa fauore suo te non sine laude Decembres
 Complexa est binos, dogmata bina dedit.
 Ergone pro meritis tantis, & honoribus amplis
 In te collatis munera tanta feres?
 At quid in horrifonum fluvium stillo ALBIDOS vndam?
 Fit quod fata volunt. Tempus abire venit.
 Ito sideribus faustis comitante I E H O V A H
 Sit comes ipsa TRIAS mi NICOLAE tuus
 In patriam reducem faciat te Maximus ævi
 Arbiter: Incolumis sit tua tota domus.
 Corpore sis absens, præsens mihi mente manebis
 Donec ad extremum me vocet hora diem.
 Quid moror: Ito: Tuæ patriæ fer commoda magna,
 Atq; mei semper sis in amore memor.
 Desino plura loqui, has frater dilecte quærelas
 Consule quæso boni: S A L V E Agè, vive, Vale.

Abrahamus Salween Novi
 soliensis Pannonus.

Per mare per terras, per summa pericula vitæ,
 Mercator varias quærit auarus opes.
 Transit & extremos vagus ad Garamātas & Indos,
 Ac passim toto sedulus orbe volat.
 Nec dubitat vigili solers tolerare labore,
 Mille pericla sali, mille pericla soli.
 Dummodò magnarū ingentem conquirat opū vim,
 Quas mare quasq; suo viscere terra fouet.
 Harum ubi jam multo est satiatus pondere, lætus
 Ad patrios remeat, sorte fauente, focos.
 Sic quoq; Leucoreas te viuuda traxit ad oras
 Virtus, non ipsa nobilitate minor.
 Hec patria dulces ad tempus linquere fines,
 Atq; animi æternas quærere iussit opes.
 Quarum non alibi maior cum copia, te tot
 Non piguit longa ferre pericla vitæ.
 Nec te pœniteat tantos tolerasse labores,
 Multaq; tam forti mente tulisse mala.
 Namq; animum Phœbus præclaris artibus auxit,
 Vnde tibi æternus tempore crescat honos.
 Hinc justos justus tibi Iustinianus honores
 Deferet, & studij præmia digna dabit.
 Hunc siquidem ardenti semper sectatus amore,
 Auxisti veræ nobilitatis opus.

Ergò iam tantis virtutum dotibus auctus
Ad patrij properas dulcia rura soli,
Ipse felicitate te quo splendida virtus
Et patriæ ducit iure suavis amor.
Te manus alma DEI custos comitetur euntem,
Ne noceat capiti vis inimica tuo:
Ut patram saluus possis contingere terram,
Utq; tibi, utq; tuis commoda multa feras.
Interea quocunq; tuus te traxerit ardor,
Exulis immemorem ne sinat esse me.

Ioannes Placbecius Mefericenus

A L I V D

Albiacas quoniam linqvis Nicolaë Camœnas,
Et transfers patriæ pectora chara tuæ,
Non indigna viro, nec tentas crimine digna,
Dum vis Pannonios uifere doctus agros;
Te patria, & Patriæ leges domus ipsa parentis
Te reddat citius Leucoris ora, volunt.
Patria vult civem, leges decus, illa magistrum;
Solamen vitæ vult pater atq; suæ.
Aptus eris cunctis, studiorum exponere merces
Cum dabitur, fumum ac tangere Pannonium
Polles, excellis gaudes, clarescis & ornas,
Artibus, ingenio, nomine; iure fidem,
Quare tantarum dotum te ferre coronam
Gratulor ô animi pars memoranda mei.
Tutus iter repetes, prece numen fleximus æquum.
Tu nostri tantum sis Nicolae memor.

Amoris & honoris ergo scribebat Ioannes
Miletinski. Straznicenus.

Aliud

A L I V D.

Scilcet ut è tumida cultori vinea vite
Iam dare vina parat:
Sic quoq; tu variū post tadia longa laborum
Post lacrumasq; graueis
Es generose tuis amplas NICOLAE patronis
Soluere mentis opes.
Fallor an extremus patriæ sic postulet usus?
Anne parentis amor?
Poscit amor Patris, patrii sed & incluta poscit
Cura senatus idem
Ergo quid addubites quamuis aduersa remotæ
Sit tibi lueta via,
Quid dubites, inquam, natalis culta subire
Iugera Pannoniæ?
I: tuus atq; animus subuectus ad alta sororum
Culmina Castalium
Respiret, postq; herculeas mox præmia curas
Debita sumat ouans;
Nec dubites sumet celebrem cum tempore famam
Sumet honoris onus
Sed quid onus? num non auro quod fusile fecit
Septima flamma, rogo,
Pulcrius Hungaridum nos tangere rura penatum
Vortice Leucoreo?

Pulcrius omnino: neq; te vel teste negatum
Iveris, eximia
Laus isthinc siquidem pondus quæ muneris ampli
Allevat omne, fluit.
I citus ergo iterum, celsus te IHOVA Phalange
Cinget ubiq; sacrâ,
Ille tuas rectis valeas quò passibus oras
Salvus adire, dabit,
Ille dabit lepidus inter miscerè Parentj
Dicta decora jocos,
Præterea junxit quot nobile stemma propinquos
Ille videre dabit.
Qui, velut hariolor, tanto gratantur honori,
Quem tibi ZOLYOMAE
Vnanimi defert consensu turba caterva
Quemve juvena frequens,
Publica Res quo te, quo te decorare Lycaj
Ipsa theatra volunt.
Quæ te longa tenet mora adhuc: I sed benè nostri,
Suavis amice, memor.

Stephanus Kerschpfer
 VVarbovianus Pannonius,

Aliud

Nobilis Alcidae non æque miror honores,
 Dona Camilleæ non ita multa domus;

Quam tua me Nicolaë movet, tua vivida virtus
 Leucoreis duro nacta labore locis.
 En Musæ occurfant cincturæ tempora lauro,
 Promittunt longos Numina ferre Dies.
 Sic partus tibi crescit honos, & præmia dantur,
 Pegasidum siquidem membra rigaris aquâ.
 Maeste ista virtute. Patrem Nicolaë juvabis
 Hac, simul & patriæ damna notanda tuæ.
 Gratulor ipse tibi, & Musis pia vota coronò,
 Te quia Pymplæi fontis honore beant.
 Insuper Albiacis quoniam migraberis hortis
 Et repetes patriæ dulcia rura tuæ;
 Et ventos, puppesq; tibi, comitesq; secundos,
 Et placidi Phœbi tempora clara, precor.
 Tu nostro vives victuro in pectore, donec
 Volvet navigeras spumeus Albis aquas.

Ioannes Lycius Elia
 necenus.P.

A L I V D.

TV, mibi quem Patriæ fidei & conjunctio
 sancta.
 Pierijq; breves, non sine fruge, dies
 Conjunxere, cupis patrias cur tendere ad
 oras?
 Nunquid in his terris ventus iniquus
 agit?

Forfan

Forſan curâ tuam tacitè coquit anxia mentem,

Quod Iovis hyberni ſubruit annus agros.

Qui petit Aoniam magno cum pondere pubem:

Dum poſitas ſubito copulat ille nives.

Sed te fata vocant tandem; quia aratra juuencis

Pluribus haud fuerunt, ulla ligata mihi.

Auſpicijs o vade precor mea vita, ſecundis.

Numine ſit puro Iuppiter inde comes.

Ioannes Mefferſchmidt Neo-
ſulien: Pannon?

F I N I S.

